

5.
L U C T U S

Aulæ Westmonasteriensis

I N

O B I T U M

Invi&tissimi H E R O I S

J O A N N I S

Ducis *Marlburienfis*, &c.

Cui Adjicitur

E P I T A P H I U M.

Carminē Dī Superi placantur. Horat.

Dignum Laude Virum Musa vetat mori. Horat.

L O N D I N I :

Typis P E A R S O N I A N I S. M D C C X X I I . *Novemb.*

ALL INFORMATION CONTAINED HEREIN IS UNCLASSIFIED

DATE 11/11/2001 BY 60322 UCBAW

11

ORIGINAL SOURCE

11/11/2001 11:11:02

ORIGINAL SOURCE

11/11/2001 11:11:02

11/11/2001

ORIGINAL SOURCE

11/11/2001 11:11:02

11/11/2001

11/11/2001 11:11:02

IN

O B I T U M

Inviētissimi HEROIS

J O A N N I S

Dūcis *Marlburienſis.*

Ad Regem.



ESTROS ante pedes, Lacrymarum flumine largo,
Impare at Officio, se ſiſtit, Maxime CÆSAR,
Canſidicūm pullata Cohors : Tu Numine blando
Sæpe tuis olim tribuiſti in *Carmina* Vires ;
Sæpe etiam et Gladii Vires. Da, quæſumus, ignes
In verſus noſtros, quales Iberica Claffis
Nuper perſenſit, cum *Georgius* Enſe minaci
Arcebat trepidas malefida ad Littora puppes.

Has etenim Exequias, vulgari hæc Funera Pompæ
 Non celebrare fatis, non luctûs prodigus imber
 Sufficeret, non si Gemmis stillaret ocellus.

At vos defuncti Cineres, vos parcite Manes,
 Dum tristes Elegos, imoque a pectore promptos
 Elicimus Questus, quales tristissima circum
 Effudit Niobe prolem, cum lacryma quævis
 In duram Excrevit filicem, atque immerfa dolore
 Diriguit propriam mœstissima Mater in Urnam.

Nec fatis in gemitus nostri est angustia Pindi;
 Omnibus ex æquo dolor est, dum spectat ad omnes
 (Heu!) tanti jactura Ducis, qui mente sagaci
 Imperium asseruit Patriæ Regisque benigni.

Nec tamen Optatam facilè sudoreque nullo
 Pertingit metam, mille Illi et mille labores,
 Dum Pacis molitur opus, regnique futuri
 Læta sub Auspiciis Georgi fundamina ponit.
 Continuò occurrunt, iterumque iterumque revolvit
 Pectore Sollicito curas, sed pervia nulli
 Abdita Consilia et tacitæ Penetralia mentis.

Quo se Fama loco nescit? quove ordine rerum
 Ignotus, cui terra dabat, cuique æquora palmas?
 Firmior haud ventos tempestatesque laceffit
 Et silvæ et Pelagi communis gloria Quercus.
 Quis quos pace tulit dignè? belloque labores
 Quis dignè celebret? quos exantlavit anhelans
 Consiliis et Marte potens? heu! talia nostram
 Emeritam Superant Musam.

Auguftos cineres, et magni nominis umbram,
 Illuftrisq; domûs obitus, et dira Britannæ
 Fata queror gentis, confufam luctibus Aulam,
 Atratos Proceres, viduatam et conjuge caro,
 Quem non cæcus amor junxit, nec Cypridis ignes,
 Lafcivusq; fuis fixit puer aliger armis ;
 Sed tacita ætherio descendens vertice flamma
 Illufres animos ignoto afflavit amore :
 Vix durat cineri Supremum abfiftere, tandem
 Dimittit multo gemitu, multoque dolore :
 Profequitur populus memori fic funera fletu :
 Quifque novos Titulos et mille Tropæa recenset,
 Partitique virum celebrant, fic dividit Arma
 Sacrandas Pompa exuvias, hic Caffida portat,
 Fulmineo Gladio aut Loricâ nobilis alter,
 Et diverfa implent cunctas Gefamina dextras.

Sed longè ante alios facro fub pectore curæ
 Affligunt Regem, regnatque in principe vultu
 Luctus, et hoc, quicquid reliquos dolet, opprimit unum :
 Quem regale decus, triplici quem murice cinctum
 Majestas lugere vetat ; quin principe dignum
 Hoc credis viciffe Deos, et læfus iniquis
 Fatorum imperiis animos a vulnere fumis.
 Conveniet nobis potius difpendia noftra
 Plorare, et tanto juvet indulgere dolori.

Maçte ito Dilecte Deis, terrâque relictâ
 Quam juvit viciffe, Tuo caput infere Cælo.
 Cœleftes Tibi fpontè Fores, Tibi fpontè Tonantis
 Atria celfa patent fummi, Cœlique Quirites

4 *In Obitum J. Ducis Marlburienfis.*

Expectant avidi longè spectantque Triumphos ;
Quique priùs Georgi, nunc est Jovis Ille fatelles.

Te Gulielmus Ovans, magnum genus et Gulielmi,
Et Stanhope pars magna tui, turmæque frequentes
Heroum, qui Nassovii vexilla sequuti
Cœlestes augent gaudentque augere Maniplos,
Excipiunt læti Socium ; multâque Coronâ,
Et multâ viridi cingunt Tibi tempora Lauro,
Innocuamque Animam cupiunt conjungere Stellis.

Sed fatis, O Superi, Cœlestis Regia nostris
Splendet Syderibus, nec adhuc ditescere tantis
Numinibus pergat : Quid nostri prodiga damni
Post prolem innumeram, quid post te principe *Churchill*
Numina tandem optant ? quin jam tamen Anglica tellus
Æmula stellatis jactabit sydera Cœlis,
Invida furripiant nisi et has quoque Numina Stellas.

At tu, qui rapti reddis solatia *Churchill*,
Quod nobis ipsum reddas, CELSISSIME PRINCEPS,
Qualiter extincto Castor Polluce resurgis,
Et terræ et populis, O Felix Stella, Britannis,
Ipse quidem in Terris, in Cœlis ille relucens ;
Æqualisque sibi succede faventibus astris.
Rex velit hoc noster, Cælo gaudetque *Joannes*.

Spicula deponas tandem Mors fæva, frequentes
(Heu !) nimis a nobis gaudes retulisse Triumphos :
Hic, precor, hic nostri sit luctûs Ultima Thule.

P. M. S.

JOANNIS Ducis Marlburienfis, &c.

*Summi Magnæ Britanniae et Fæderatorum
Exercituum Imperatoris,*

Qui Obiit 16^{to} Die Junii, 1722.



R T U S erat Illis Parentibus,
Quos vel sequi Nobile est ;
Antecellere Heroicum.
Melior semper quo major.
Decurrit

Septuaginta Stadia & amplius,
Splendidior cum occideret.
Adeò inclytus rébus gestis & dictis,
Ut vix alia aliam superet,
Quâlibet perfectâ.
Ingens Stator Imperii :
Labantis *Europa* Tutela ;
Et sævis Ultor metuendus Tyrannis.
Pugna æternùm memoranda
Horstadiæ, inclyta Clades
Æratis inscribenda Columnis.
Fœlix ante alios Heros,
Sive Agminum Ductor,
Seu miscens Prælia.
Insignis *Blenhimia* Victor ;
Cui *Leopoldus* exortes statuit Honores,
Imperiique Sodalem in Parte requisivit,
Et meritis Insignibus Defensorem ornavit.
Quid multa ? cui Fœderati omnes
Illustriores debent Triumphos.
Hic etiam in minimis magnus.
Nullius impatiens Laboris
Qui Patriæ Quietem afferret.
Feliciorum Ducem *Anglia* non habuit ;
Sagaciorum Politicum
Nec *Gracia* nec *Italia*.

Inter omnes Armorum Heroas
Facile Princeps.
Integrâ ubique Famâ,
Ni forte apud eos
A quibus non laudari Laus est maxima.
Avertat D E U S Mala omina,
Contentus hâc Clade.
Satis perdiderunt, quibus Vir tantus periit,
Regni et Ecclesiæ
Non modò Decus, sed et Fulcrum et Columnen ;
Nobis periit, non sibi.
Nec totus etiam periit nobis,
Qui se reliquit
Virtutum Exemplar omnium
Tam privata quam publica administrantibus.
Vivit, vivit,
Superstite in omne Ævum pretiosissimâ Me-
moriâ.
Vivit
In optimis numerosisque Filiis,
Sui, non minùs quàm rerum suarum, Hæredibus,
Dignisque hoc Patre.
Vivit Mortuus,
Qui nisi moretur, fere non viveret ;
Vixerat enim totus aliis ;
Jam totus Sibi et D E O
Æternùm victurus.
Vale Lector, et sic quoque vive :
Imò ita morere,
Ut sic vivas.